

TIDNING FÖR KAMRATFÖRENINGEN
S.S. 1940.

N:r 2.
Arg. 3.

Redaktör och ansvarig utgivare:
16 Svensson
Övriga medarbetare:
54 Pettersson och 71 Gardelin.

Sept.
1942.

TREDJE KRIGSÅRET.

Av 108 Lyth.

Över Japans tåliga, dödsföraktande män
och Tysklands bistra marinsoldater
störftar en dödsfågel om och om igen
och skicka mot dem dödens granater.

Och över förskingrade yankes och briter
på Afrikas öknar och världens hav
sprider en Stuka sitt vinande splitter
på en vink av marskalkens stav.

Men oberörd av kanoner och dåd
rider han fram över folk och länder
och manteln som fladdrar är skriande röd
och tygeln för han med blodiga händer.

Hans namn är Tiden, och tätt i hans spår
tumlar en svit av dagar och nätter,
den dånande världsbrandens tredje år
med blodiga segrar och tunga reträtter.

I midsommarnattens krigstunga töcken
bär han till Rysslands heliga jord
och oceanernas öar och Libyens öken
plundring och brand och brodersmord.

Men ändå skall människan resa sig stark
och tvinga en vår att spira på fälten
och fröjdas när skördarna gro på den mark
där kriget spred döden och svälten.

Ty djupast i människan rotad är driften
att leva och skapa och bygga på nytt
att erövra världen och fullborda skriften
och veta sin vilja i gärning förbytt.

HÖSTREFLEKTIONER.

En sommar har gått och vi har åter fått höst, tiden har ilat iväg och vi har nu snart vårt traditionella årsmöte. Den 27 september fira vi tvåårsjubileum och jag hoppas att den dagen skall bli en av de allra bästa.

Vi presentera här tidningen för andra gången i år, vi fick tyvärr inte tid i våras, utan det fick avstå tills nu, men bättre sent än aldrig heter det ganska ofta använda ordspråket.

Vi ha nu fått några medarbetare och hälsar dem hjärtligt välkomna och hoppas på flera bidrag. Vi hoppas också att det blir flera som kommer med någon god historia el. dyl. så att de flesta av oss signalister har haft en liten artikel i sin egen tidning. När det gått några år blir det ju intressant att läsa det som man en gång har varit med om i kronans kläder.

I övrigt är världen sig lik, kanonerna mullra fortfarande ute i Europa. När går det att skönja fred i världen?

Jag vill sluta med att önska alla signalister ett trevligt årsmöte i gammal god anda.

Väl mött den 27 september.

Redaktören.

Nedanstående artikel var ämnad till värnumret som, tyvärr, aldrig blev skrivet. Vi bedja emllertid om överseende och publicera den nu istället.

ETT MINNE BLOTT.

Att tiden är snabb till att flykta här är en sak som tyvärr är allt för sann, vad som i går var verklighet är idag blott ett minne. När vi idag skriver den 20 maj kan jag inte låta bli att i tankarna gå tillbaka två år i tiden. Det var anno 40, ett år och en dag som trådplut på dåvarande signalkomp sent skall glömma. Men låt oss börja från början.

En av de första dagarna i maj fingo vi den order som var upphovet till den sommarens många och långa äventyr.

Ordern förkunnade trådplutonens förflyttning till Klintehamn, för att där bygga några permanenta ledningar. I god stil anlände vi till ort och ställe för att på bästa möjliga vis tillse att anbefaligt arbete blev utfört, samt att traktens kvimliga garde fick den efterlängtnade traktoring av den riksbekante gotlands-signalisten. Var säker på att det var allom bekant att vi skulle anlända, och när vi senare på kvällen skaffat oss anledning att tilltala dessa små fåglingar såg man hur det glittrade i ögonen, då de fingo reda på att vi voro de efterlängtnade.

Den första veckan var i stort sett tämligen händelsefattig med undantag av att vår store Don Juan från Slite, gick ett par varv omkring apoteket och fick ett par smek(ning)-ar av spring- och gåflickan där.

Planering, stakning och stolpresning stod som främsta punkt på vårt arbetsprogram. Det började även gå upp för oss att vi skulle komma att trivas, ty sammanhållningen och kamratskapet var första budet i vår katekes. Den anda som då rådde mellan såväl befäl och manskap som manskapet inbördes få vi nog tyvärr inte mer uppleva. Att "sängen ädla känslor föder" är icke enbart ett talesätt och en torr fras, det fingo vi belägg för. Sångens ädla konst togs upp som budord nr 2 i vår katekes, på initiativ av "Katekes", och vem var då om inte han den självskrivne ledaren och upptågsmakaren som som vanligt. Med tillhjälp av "den röda boken" dirigerade han snart in oss på sådana taktifaste och välklingade bitar som "Im Wald im grünen Walde" och "Kejsar Napoleon", sjömansvisan "My Bonnie" och den smäktande "Blomchen von Havaii" skall ej heller förglömmas. Reportoaren var naturligtvis av större omfattning och på den civila befolkningen var det nog våra egna kompositioner som slog an, jag tänker då närmast på "Ja, här är solsken", men därom lägre fram.

Varför jag i början nämnde just datot den 20 maj, har sin egen lilla historia. Den 20 var nämligen en onsdag och samhället hade under veckans lopp lopp blivit berikat med 22 st. nymfer från Småland, vilka skulle tillbringa sommaren vid Klintebys. Vad var då mer naturligt än att vi ställde till med dans på "Tyskan" sände bud till småländskorna och inbjöd för skam skull traktens flickor som det hetta. Gissa om det blev kontakt- Naturligtvis var det som man säger "olika på olika komp". I en så suverän klick som "tråddansargänget i Klintehamn" voro intressena av synnerligen skilda slag. Där fanns förutom Don Juan, öldrickare, överlödmästare, nejmästare, tråddansare och även fanns där den tankspridde professorn. De dagar av tungt men friskt arbete i skog och mark, av solsken och bad, av vistelse i denna härliga natur kan inte i ord beskrivas. De kunna bara upplevas och minnas. Mycket skulle kunna skrivas och berättas om denna sommar men varken tid eller utrymme tillåter allt samlat på dessa sidor, därför låt oss höra ett par av de bästa "minns du". Längre upp nämnde jag något om "Ja, här är solsken". Det var i samband med insprutningarna mot Paratyfus. De sura miner och förskrämda blickar som systrarna på krigssjukhuset fingo sig till livs vid detta tillfälle var inte få. Därför blev överraskningen dess större när tråddansarna anlände i strong marsch under sång. Vid "rast vila" placerade vi våra ännu friska slutstycken på en plankstapel och stämde upp solskenssängen. Nyfiken tittade både läkarna och sköterskorna ut genom fönstren, succén var given. Bådana episoder som ljuvliga dagar och nätter på såväl Klinteberget som "Hotell Småland" skall jag inte närmare beskriva utan där får den fria fantasien göra sitt. Det var i alla fall en sommar som var fylld av kärlek, solsken och sång. Till sist vill jag minnas några av de som spelade större eller mindre

huvudroller, naturligtvis inkognito. I laget fanns två öldrickare av verklig klass. En lördagskväll konsumerades av dessa herrar "blott" fjorton (14) pilsner pr man inom loppet av två timmar. Överlödmästaren var en mångårig solskensgäst, han uppehöll övertjänsten som ceremonimästare, sångledare, kaffehämtare och var alltid till fyllo överens med sin tillvaro. Don Juan eller "Krullhåriga Babyn" var som en sultan i sitt konserverade harem, ryktet påstår att han gick ner 6 kg. i vikt den sommaren. Mycket troligt, då gossen såg ut som skinn och ben vid återkomsten till Slätten. Vår vetenskaplige professor gjorde ett fint fynd en dag när vi grävde några stolphål. Fyndet bestod i blå- och brunlera, vilket han smetade in händer och armar med, senare på kvällen lade han även "Blom Mask" på de flesta av gänget. Synen kan ej beskrivas den måste ses. Ja upptågen voro många och skratten ännu fler, så därför ha vi tråddare ett minne som vi aldrig skall glömma.

En skönsamt härlig sommar.

5458.

Så knyts hymnens band...

Giftermålsfrekvensen är hos signalisterna i sitt högflor, och så skall det ju vara enligt naturens lag. Från styrelsen ha vi sänt telegram i anledning av högtidsdagarna, men på grund av utrymmesskäl medtaga vi endast namnen på de nygifta, och de äro: Allan Thimgren, Carl Gutefors, Allan Nilsson, Torsten Orleifsson, Putte Nilsson, K.A. Westberg, Stig Andersson, Calle Tell, Stig Kuhlau och Olof Stehne.

Sann händelse i affär.

Biträdet: Vad får det lov att vara?
Kunden (stammande): Skriiiv en nooot!
-: -----
-: 10 öre jäst!
-: Jaha, något mera!
-: Så vaar de inge meer!

I N D I E N.

Den ädlaste juvelen i det Brittiska Imperiets krona.

För "Åtskillnad" av P.H. Lovén.

Eftertryck förbjödes.

-o-o-o-o-o-

Sedan någon tid har Indien stått i brännpunkten för världens blickar, och det kan inte skada att försöka skaffa sig en så propagandafri och nykter uppfattning om denna värld, som i de flestas ögon är myllrande djungel med människoätande tigrar ---- fabulöst rika maharadjor med varuhusflickor till fruar, när dessa senare inte räknas i tresiffriga tal ----- ormar, som kryper in och lägga sig i sängen och belåtet bita ihjäl en, när man skall dräsa in under myggnätet.

I detta fall, som i de flesta andra finns det verkligt underlag till den populära uppfattningen, men hur stor roll dylika saker inverka i det stora hela, därom vill jag försöka ge en personlig, men dock så samfärdig inblick i som möjligt. Under ett knappt års vistelse i Indien, från dess östligaste till dess väsligaste del och från dess sydligaste till dess nordligaste, hann jag förstå att ett människoliv levt därnere, inte räcker, för att förstå Indien. Och i min uppfattning står jag inte ensam.

Brittiska Indiens befolkning var år 1931 omkring 350 miljoner. Befolknings-siffran hade från 1881 till 1931 stigit med 39 % och från 1921 till 1931 med 10,6 %. Siffror värda att tänka på. ---- Den religiösa uppdelningen, de mindre sekterna utelämnade, var år 1931: Hinduister 239 miljoner, mohammedaner 78 miljoner och kristna 6 miljoner. De tre största städerna äro i nämnd ordning Calcutta, Bombay och Madras. Den först nämnda har över $1\frac{1}{2}$ milj. innevånare. De indiska prävinser som direkt ledas av briter ha en befolkning på 250 milj. och de indiska staterna en befolkning på 100 miljoner.

Hela Indien är uppdelat i en mångfald stater, stora och små. Inom landet talas ett hundratal språk (jag har för mig att det är knappt 300) och befolkningen är uppblandad av en mängd olika stammar med olika karaktärer. Där om någonsin ser man skillnaderna mellan olika rastyper. Dessutom är befolkningen indelad i kaster eller låt oss säga samhällsklasser, men synnerligen differentierade sådana. En kast är exempelvis tjuvkasten med sitt centrum i Ramnad i Sydindien, en annan är brokadvävarkasten i Madura o.s.v. Men så är det förstas supptunnstömmarkasten som inte får sammanblandas med gatsoparkasten o.s.v. i all oändlighet. För varje kast gäller särskilda giftermålsregler och dyl. Den mest vanlottade klassen är dock de kastlösa. De få ej besöka alla tempel, de äro "orena" i andlig bemärkelse. Resten vill jag inte beröra. Kasterna skär igenom samhället så att säga på längden, staterna, religionerna och språken på tvären. Följden måste bli, att enighet endast kan uppnås om den enklaste fråga och detta endast under synnerligt hårt tryck. Demokrati i Indien är så oerhört svårt att genomföra i verkligheten att alla försök under några tusental år hittills misslyckats. Visserligen ökas läskunnigheten och den västerländska uppfattninge av bildning sprider sig mer och mer via biografier och bordeller, men en försvinnande liten del av folket har möjlighet att utnyttja dessa gåvor, vilket kanske inom parentes sagt är lika så gott för dem som för deras herrar.

Politiskt är landet huvudsakligen uppdelat i Allindiska Kongresspartiet, Mohammedanska partiet och Fursteföreningen. Dessa senare är inte att förakta, då de i allmänhet nedstiga i direkta led från olika gudar. Sedan finns

det massor av olika grupperingar inom dessa partier, och grupperingar som Sir Stafford Cripps hade som syntes åtagit sig ett Sisyfusarbete i ordets egentliga bemärkelse. De mest framstående männen inom kongresspartiet, Nehru, Gandhi och Bose arbeta mot samma mål, men var och en på sitt sätt. Fångelserna ha det sett inifrån och tortyr är för dem inte bara en tom fras även om endast Gandhi utsatts för något liknande tortyr av dessa tre. Men deras meningsfränder kunna vittna. Bose en blixtrande intelligent bengal, f.d. borgmästare i Calcutta sitter nu i Tokyo och hetsar mot engelsmännen. Nehru av förnäm kast från norra Indien, beundrare av kommunismen smider sina planer i Alahabad och Gandhi sitter i Wardha och organiserar det fredliga uppbyggandet av Indien, avindustrialiseringen är hans älsklingsstanke. Muhammedanska partiet är rätt och slätt Muhammedsparti och Jinnah arbetar för profetens sak med politiska medel. Furstarna tänka nog huvudsakligen på att behålla sin makt och det få gå med vilka medel som helst. Den som tillförsäkrar dem de största rättigheterna stödja de, och hittills ha engelsmännen lovat mest.

Ekonomiskt! Jag fruktar att bli beskylld för bristande objektivitet om jag skulle ge mig in alltför djupt på detta spörsmål och redogöra för skillnaden mellan fattigdom och rikedom i världens en gång rikaste land. Det får räcka med att säga att den större delen av befolkningen lever på en dagsinkomst av högst 40 öre per familj. Och de rikaste har väl ungefär 100.000 kr. om dagen. För England har Indien varit den skattkammare som det öst ur och befest sitt imperium med. Hade England icke haft Indiens ekonomiska resurser så hade väl i denna dag det icke varit något annat än en ögrupp i Atlanten som hade ganska litet att säga till om. Att dra ut konsekvenserna av denna tanke överlåter jag åt de intresserade.

Och så var det! Hur skall Indien möta Japan? Indien låter sig lika litet erövrats kvadratkilometer för kvadratkilometer som Kina. Det kommer att erövrats på samma sätt som engelsmännen en gång erövrade det, fastän den gången var det huvudsakligen med motor. Handelsvägarna besattes av affärsmän och när räntan inte var god nog fick militärerna se till att den blev god. Av Indiens befolkning kanske det finns 20 miljoner, som passa till soldater, men för att göra moderna soldater av dem behövs lika lång tid och lika ekonomiska medel som Sovjet haft till sitt förfogande. Och innan det är klart lär väl slaget om Europa och Asien vara avslutat. Vad jag alltså vill ha sagt är att det kommer icke så mycket an på engelsmännens och deras allierades resurser att avslå anfallet, som det kommer an på japanernas resurser att angripa så långt från sitt hemland, allra helst som grannsämjan kanske kan ta slut när som helst, vid lämpligt tillfälle borta vid manchuriska gränsen. Åtminstone bör nog Kinas Marskalk och hans tappra bondehär ha fått utbyta svärdet mot plogen innan Brittiska Indien erövrats. Däremot är det ju rätt sannolikt att Ceylon med flera stöddepunkter kunna erövrats och hållas med den japanska flottan som skydd, men det är ju inte samma sak som att hela landet erövrats.

Själv beklagar jag det avma Indien. Inte tror jag att kriget för Indien är så förfärligt mycket större olycka än freden. Och inte kan japanerna vara så mycket uslare herrar än engelsmännen. Den indiske bondens liv blir nog i stort sett detsamma och han rycker nog litet på axlarna åt de främmande herrarnas inbördeskrig. Nog vore Indien värt ett bättre öde än att ånyo utsas. Nog kunde den västerländska kulturgärningen därmere få fortsätta. Därmed inte åsyftat den politiska kulturgärningen. Den vore nog Indien bäst räddat. Jag tror att de nordiska folken om de sände sina bästa öoner dit ner

och inte sina svarta får så skulle dessa kunna bli den nya härskarklass som Indien så väl behöver. Inte kan "Mother India" (titeln på en amerikansk bok som angrep indierna mycket starkt) bli frisk på hemmalagad medicin och knappast heller på japansk eller engelsk.

För min ägen del var min resa därnere fascinerande och det var ganska nyttigt att se och jämföra Sveriges och Indiens problem. De lärdomar jag tror mig ha fått därnere äro också av det slag att de sitta livet ut. Jag bara önskar att oändligt många fler kunde få resa på samma sätt som jag, så kanske mycket, nu så viktigt, syntes futtigt, vilket kanske inte vore skadligt.

Till sist så vill jag citera några tänkespråk av Rabindranath Tagore som mig veterligt tidigare ej publicerats i Europa, knappast i Indien heller. Egen ömklig översättning från engelskan.

"Sanningen likt en ädelsten,
skryter inte över sin storhet under år
men för en glimrande syn
i ett ögonblick"

"Barnen springa ut ur kyrkan och leka i dammet,
Gud tittar på leken och glimmar prästen"

"Frihet från jordiska band
ger ingen frihet åt trädet".

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

Ovanstående var liksom föregående artikel skriven för vårnumret, utleddes före de senaste händelserna i Indien.

Red.

FINLANDSBARNEN.

I egenskap av skattmästare i föreningen S.S. 1940 ber jag att till alla som hörsammat uppropet i föregående tidningsnummer om insändande av bidrag för bekostande av ett ev. två finlandsbarn få framföra mitt innerliga tack.

Styrelsens vädjan till det goda styrelseledaget resulterade i att vi redan den 13 mars kunde översända likvid för ett finlandsbarns uppehälle under sex månader. Gossens namn är Jorma Olavi Aaltonen, född 1933, adr. Vaasank. 9 A 11, Häbingfors. Modern Elsa Matilda född den 19/10 1902. Fadern, Nilo Olavi Ossian, född den 22/7 1908 var arbetare. Stupade vid Kilpenjoki den 23/8 1941. Familjens ekonomi enl. uppgift dålig.

Få satte vi omedelbart igång med insamlingen till andra finlandsbarnet. Det har emellertid ej gått så fort och var väl knappast att räkna med. Till s dags dato har jag förutom kr. 180:-

till första barnet, emottagit kr. 143:-. Återstår alltså kr. 37:- till uppehälle åt ett andra finlandsbarn, varför jag anhåller att de, som ännu önska deltaga i insamlingen med det snaraste måtte sända in ett penningbelopp - stort eller litet. Minska bidrag emottas med tacksamhet. Ev. överskott kan t.ex. översändas till bekostande av barnens överresa till Sverige, men detta kan vi närmare bestämma på årsmötet.

Samtidigt som jag på förhand tackar alla, som ännu deltaga i den fortsatta insamlingen ber jag att ännu en gång få framföra mitt tack till de, som redan lämnat sina bidrag.

Med signalisthälsningar

Matte Englund.

FRÅGESPORT.

Åter har en etapp fullbordats i den ädla frågesporten och ledningen är densamma, nämligen att Proos bibehåller tåten, men glädjande nog har en till

blandat sig i leken. "Ida" Wallin har gått in alla frågorna men kan inte få mer än de tio sista frågorna godkända, då det inte skulle anses rätt mot Proos som sänt in lösningar efter varje gång. Men det är ju fler kvar så striden går vidare. Vi efterlysa flera deltagare.

Ställningen den 1 juli är följande:

Bengt Proos..... 17 rätt
"Ida" Wallin..... 7 "

Och så de tio nya frågorna:

41. Vad hette f.d. världsmästaren i schack som avled i vintras?
42. Vad heter Vasaloppets enda kvinnliga deltagare?
43. Hur mycket kostade "Borta med vinden" i inspelning?
44. Vad är namnet på Sveriges djupaste insjö?
45. Vilken berömd italiener heter Ruggiero i förnamn?
46. Vad ha tyska soldaterna för smeknamn på schlageren "Lili Marlén"?
47. Vilken signalist är nestor inom S.S. 1940?
48. Vem har komponerat "Knights Bridge"?
49. Vem arrangerade "Nyköpings gästgärd"?
50. Vad hette döds gudinnan i den nordiska mytologien?

BREV FRÅN FINLAND.

Från modern till föreningen S.S. 1940 adoptivbarn ha anlånt följande brev. Brevet var skrivet på finska, och översatt till svenska lyder:

Helsingfors 11/5 42.

Ärade Herr Martin Englund.

De bästa hälsningar vill jag skicka härifrån Finland, jag är så tacksam för den vackra gåva Ni givit mitt barn och som jag med stor glädje har fått mottaga. Jorma Aaltonen är 8 år gammal, han går i skola och är en mycket frisk gosse och glad och ett livligt barn. Nu far han till landet för hela sommaren. Då han kommer tillbaka från landet skall jag skicka hans fotografi åt Herrn. Jag vill ännu en gång uttrycka mitt hjärtligaste tack. Många tusen hälsningar från Jorma och Elsa Aaltonen.

Adressen är: Nordblad & Pettersson, Helsingfors, Annank. 21.

VINTERNS SKIDTÄVLING.

Söndagen den 8 mars var en skidtävling utlyst för signalkompaniets signalister, vilket hörsammades av endast 7 startande. Samling skedde vid stn G kl 0800. Fanj. Hammarström, sergeant Sporre samt vpl Klintberg ställde sina krafter till förfogande, såsom chefsledare, starter och tidtagare, samt korp Ekman som fotograf. Första starten gick kl 0900, varefter löparna utgick med en minuts mellanrum. Banan gick i en trevlig och lagom kuperad terräng och var synnerligen lätt på sina ställen. En hård strid hade väntats utkämpas mellan favoriterna Sven Otto "Spräck" och "Palle" Vallin, den ende deltagaren från landsbygden förutom Sture Andas om han nu skall räknas dit. Men det visade sig att "Spräck" tog hem segern med över 5 min. tillgodo på 2:an, som blev "Palle", sedan kom den drällande ute ifrån spåret mer eller mindre blåa i ansiktet. Den ofullbordade hade till och med nästan trasslat in tungan i skidspetsarna strax före mål vilket ju sinkade honom några dyrbara minuter. Först sist i hela tävlingen kom Sture Andas inflåsande med öppet gap och vilt stirrande ögon, klart distanserad, men en stor tröst är ju att någon måste komma sist, och i det här fallet gör det ju detsamma för det var ju 7 startande och man kunde ju inte bli mer än 7:a och så ganns det ju 7 pris.

Efter tävlingen intogs förtäring bestående av mjölk och bullar. När detta var överstökad förrättades prisutdelning av fanj. Hammarström. Ett fyrfaldigt leve för pristagarna och ledarna utbringades, därefter vidtog sankväm till bortåt 13-tiden, då under ruckad fick sätta sig vid nyckeln och så var en trevlig dag till ända.

56 Andersson.

Prislisten fick följande utseende:

- 1) Sven Engström, Station G:s hederspris,
- 2) Allan Vallin, Motorcentralens hederspris,
- 3) Olle Johansson, Off &

loff signalkomp hederspris 4) Stig Kuhlau, 16 Svenssons hederspris 5) Bengt Proos, Martin Englands hederspris 6) Villy Johnsson, Hotell Slitobadens hederspris, 7) Sture Andersson, F:ia Julia Hultgrens hederspris.

VARPKASTNING.

Det var alltså den 7 juni signalisternas årliga varpkastning skulle gå av stapeln. Samlingen skedde vid Domarsplats varefter färden ställdes till Åsbergiska hagen där tävlingarna skulle anordnas. Som tävlingsledare utsågs fanj. Hammarström, och det må sägas att han skilde sig med heder från detta ingalunda lätta uppdrag.

Vid halv 12-tiden var man färdig för start och det blev hårt från början och spänningen steg och steg alltefter som det blev flera utslagna och finalisterna började skynta. Av de tjugo tävlande kastades det i grupper om 4 st. där de två bästa gick vidare till nästa omgång och de två sänsta fick kasta i klass II. Bland de som råkade bli utslagna i första omgångarna var även fjolårs-nästaren Rauschenbach. Stenarna bävo sönderslagna för en del, men humöret och kamplusten tröt inte för det. När det var färdigt för den sista avgörande omgången var det var det följande som slagit sig fram till finalen: "Fiffe" Westerberg, Christiansson, furir Engström och 16 Svensson. Om nu finalen skedde i skymundan med blott fanj. Hammarström och 52 Nilsson som åskådare var den inte mindre spännande för det, och de regndroppar som föll var det ingen som sprang för. Det blev ganska jämnt i början, fast både "Fiffe" och "Christian" kanske inte kom till sin rätt. Svensson behagade krossa "Sven-Ottos" sten men den sistnämnde gav lika gott igen några minuter senare. Ett tag stod det 5,6,7,8 och utgången var synnerligen svårtippad men till slut tog dock Engströms större rutin och vana ut sin rätt, och

han fick sin tolvva efter ett hårt motstånd. Som tvåa placerade sig Svensson och som trea "Fiffe" och sist Christiansson. Det är att hoppas att det skall bli lika spännande nästa år då tävlingen åter skall äga rum.

I klass II hemförde Stig Kuhlau vinsten med serg. Klang på andra plats. Det Vandringspris som det tävlades om är skänkt av Englund och Svensson och är en tennpokal med föreningens emblem. Det skall erövas tre gånger oberoende av ordningsföljd. Efter själva tävlingen började den lättare delen av programmet varvid Hellström spelade dragspel och Öst gitarr på ett sätt som varslade om färdighet och vana. Och musikens toner klingade i Åsbergiska hagen under det att smörgåspaketet länsades på sitt innehåll.

Men vid fyratiden troppade man av flockvis med ett vackert minne av signalisternas gemytliga varptävling.
16 Svensson.

KAMRATAFTON

å D.B.V:s Paviljong d.7/6 1942.

I den vackra junikvällen samlades signalisterna vid 7-taget på Pav. för att med en enkel soupé fira dagen efter varpkastningens ansträngningar.

Ett trettiotal hade bänkat sig kring ett långbord och stämningen var från början hög. Kompanishefen hade även infunnit sig och tycktes trivas rätt bra efter vanligheten, bland signalisterna. Och smörgåsbordet och varmrätten avåts under gemytligt sampråk och musikens toner harmonierade ihop det hela.

Dagens förutsättningar föredrogs men det gick säkert icke att uppfatta det för alla. De återfinnas emellertid på annat ställe i tidningen.

Så blev det prisutdelning som förrättades av kapten Steffen varvid de tävlande fick sina pris och större eller mindre format. Prislistans huvudgrupp hade följande utseende:

- 1) Furir Engström, vandringspris, 2)
- 16 Svensson, 3) "Fiffe" Westerberg,
- 4) Helge Christiansson.

Och det hurrades för pristagarna, och varpkastningen vittnade om att ett annat år blir det säkert fler i Åsbergsska hagen.

Sedan svängdes det om i dansens virvlar till 12-tiden, då det avslöts och vi tågade hem, nöjda och belåtna med kvällen.

16 Svensson.

Dagens förutsättningar.

Söndagen den 7 juni skall bli en stridens dag, men den fredliga kampen skall vara rådande och intet Bravallslag eller något Lütze n skall bli kontentan av det hela. Hur det hela kommer att gestalta sig är ännu svårt att säga men under stridens hetta få inga armbågar och knogjärn komma till användning och skulle flykt bli nödvändig så måste alla brödkuponger medtagas för att användas vid utspisning av kvällsmålet.

Utgångsläget är väl för de flesta den äkta sängen och för övriga såsom ungarlar m.fl. likställda, allt efter lägenhet och ransonering. För samtliga är det emellertid ett andra utgångsläge beläget snett nedanför murgrönan på Burmeister. Efter alltså alla marcherat upp i truppkolonner med noggram rättning i sittlederna, skall om så önskas avlämning verkställas till högsta meniga befäl, bland lämpliga därtill är dock "Stickan" Andersson undantagen som flyttat upp i de gamla uvarnas led, där den kroniska kvärsittningen är ett konstaterat faktum. Visitering vör ske om de pryglar mamarna medföra är av kvalificerad art. Till visiteringsmanskaper beordras 108 Andersson för vätvaror och för tårtår, krokener och vetelängder 65 Lyth och 76 Sandberg. För Bragnaglar och getingar visiterar förut nämnda Andersson med hjälp av 29 Jakobsson och det hala kontrolleras av Sven-Otto Engström. Efter visiter-

ing kommenderas manöver, lediga, med bibehållen fotvinkel trots giv akt tidigare icke varit kommenderat. För utredning av gifta och ogifta och matalet "värträffar" skall Klintberg och Kuhlau d.y. ansvara för uppgifterna. Därefter följer paus och på stället vila i solens glans om sådan kan anskaffas.

Förutsättningen för dagen är nu mogen för fördragande fast placering - en av manskapet ingalunda är klart.

Fientliga sjöstridskrafter anses ha landstigit i höjd med stranden östär om Lummelunda där de dock beretts ett he tt mottagande av Väskinde sittande grenadiärer till sparkcykel under befäl av trådaren Björkegren, som anföll i den obligatoriska flanken. Ställningen där är oförändrad med undantag av besvärande krypskyttar i rågfälten.

I Slite finns Enholmen fortfarande kvar trots ett ihållande bombardemang från underlägsna kanonförsedda kalkprämar med obestämbart utgångspunkt. En besvärande kanonad, sannolikt från en grovkalibrig ärtkanon, ligger över vägen mot Sjomanskrogarna i Bäl, som för tillfället har stängt sina träbeslagna järnportar. Motståndet har organiserats av Idevall som slagit ifrån sig förvånansvärt bra, och intagit Furillen med två aktersmurror och en snipa försedda med Champions tändstift och nypatenterad strömfördelare.

På södra Gotland är allt lugnt tills vidare enligt rapport från Gensvik. En större slagkraftig kungsörn passerade kl 10.00 öländsk tid, Fröjellandet i riktning mot Lojsta-Gumbalde-Spillkums. Örnen skall dock komma att kraftigt beskutas av Hense luftvärn så fort vice korpral Stahre, som beordrats dit, hinner få luftbössorna i funktionsmässigt skick.

Ute på sydspetsen av Gotland lär Hoburgsgubben ha vaknat ur sin mer än tiotusen-åriga sömn och slängt stora kaskader av kalksten västerut varvid

en del föll ned på Karlsöarna och följande orsakade en del ras.

Karlsöarna stå under befäl av furiren Wahlin med hjälp av furiren Vallin från Klinte SO. Den senare har dock skadats av vinddraget från en förbipasserande läderkula. Fågelkännaren Wahlin har organiserat en grupp piloter till störtbombare mot minärens sjömål, såsom dykänder och bordsmullor. Vidare talas om ett kompani vildgäss och en division mavar.

Försvaret av Rävåsen och Flundreviken samt Åsbergsgården är anförtrött åt gräddan av Signalkomp varför fienden eftertryckligen varnas för att försöka ett anfall eller en förintelsebringande raid. Fanj. Hammarström och övriga befäl uppåt äro för dagen utan funktion och är att betrakta som debuterande stridsdomare.

Fallskärmsstrupper har iakttagits i de östra delarna av Langenshage och har besatt de bättre gångstigarna därstädes och anfälla antagligen i riktning mot det njurformiga fältet. Hejdenberg har förmått Träskumlandianerna till samling, och hövdingen "Galopperande Rökhornet" har i spetsen för sina män kommit till n i Nunnesiken. Hejdenberg har själv kommit till krönet av Träskumlabacke och ger från sin nysotade gengasare order om avancerande framryckning.

Stranden utanför Allhagebysen har ingen bevakning men en fingerad elit-signalist medförande en l-Watts radio och kg-grk-ksp samt ett gott humör och en balja kaffesurrogat beräknas kunna hålla fienden stängde de första 35 minuterna tills förstärkningar hinner anlända.

Detta för i all korthet dagens förutsättningar men ännu återstår en del omringningar av olika slag och olika förutseende.

Sälunda skall anmälan ske efter väl-förberättat värv av vilket slag det vara förutseende, exempelvis: Soldaten den och den som söker sig efter frivillig vistelse åren ut och så vidare i det oändliga.

Skulle olyckskorpar och flytkärl visa sig i närheten av bivackerna skola de vingklippas och sedan släppas igen till allmän varnagel och nesa. Som regel må dock framhållas att köphästar bör ridas med förstånd och framåtanda. Kavalleri finns inget men skulle ett sådant komma i åtanke är Proos självskrivnen som anförare. Såsom gammal god f.d. kavallerist bör han komma ihåg att det är farligt att förrirra sig ut i träskmarker, exempelvis de kring Karby skärgård.

Signalistern skall vara begåvad med fantasi och gärna tänka sig en fiende där det inte finns någon. Skulle det till äventyrs ändå vara någon där det inte finns någon så är ett låganfall att förorda.

All permission är fingerad och endast de som ha synnerligen krävande skäl kunna tänkas få avvika. Till krävande skäl räknas nordpolsexpeditioner, sådd av vildhavre, Tegelbacksstudier, amorteringslå på flodbåtar samt monterande av gengasaggregat å egen köttkvarn.

Nu följer i all korthet en översikt över vissa av de i övningen deltagande mannarna som dock inte behöver ta sina uppgifter på fullt allvar, men ändå vara i försvarsduglighet.

I trossen medverkar som expert på köttkvarn och ambulerande upptäckare I. B. Svensson. För löpande ärenden tjänstgör 52 Nilsson. Musikkåren består av Hellström, dragharmonika, Öst utan väst men med en sång till gitarrens vinande klirr. Som reserv i kåren står Lindström som erkommer med Sjonhemsbåtens eftermiddagstar. För ordningen ansvarar Thingren som är lika hemmastadd i lagparagraferna som vi andra dödliga bland terminslönböcker och motböcker. För försäljning av nöjesskattbiljetter till kvällens kompaniaften ansvarar med sin grad Bertil Söderdahl. För hopsamlandet av tomflaskor och amman attiralj i samband med övningarna utses till befälhavare "Pingel" med "Lille" Engström

för ställföreträdare samt "Bandis" och "Habba" som gruppchefer, varefter det hela varierar i mån av tillgång och efterfrågan. Till att handha bankaffärer och börsaffärer är givetvis Englund och Ekman självskrivna utom eventuellt ifråga om sandbankar där söndagsfiskaren furir Engström har sin chans, och får sin andra uppgift här. Rundresobiljetter handhas av Gottfridsson. Följande städer ingår i routen: Wenngarn, Beckomberga, Svartsjö och Gamla stan. Före utfärden till Wenngarn kunna förfriskningar intagas vid Brunkebergspumpen. Det var alltså detta om detta och i prospectet står resten.

Skulle några vilda djur förirra sig in på övningsområdena får de inte mötas med skrik och högljudda tillmälen varför Klang inte får sin post här utan får anstå tills vidare. Är det emellertid fråga om någon vilsekommen kossa får hon omhändertagas av Persson som får försöka göra bästa möjliga av saken och pumpa upp mjölken medelst svansen för att sedan åstadkomma smör till kvällsmålet.

För att gravera in identitetsnumren å matbesticken är Landberg särskilt lämplig och omkopplas således till denna post. För sommaruniformernas snitt och passform ansvarar "Acka" Hultgren. "Bobben" har fått sig anförtrött posten som emmansundervattensbåt i Flunderviken. Skulle gammalgäddan, som huserat utanför Snäck sedan mitten av 1700-talet, visa sig får ringbrynja påtagas och rostfri basker skaffas. Behöver korvetten "Gungahit-Gungadit" av Korpeklint sjösättas skall Wiedererantz ta befälet med "Putte" Nilsson som rorgångare och dimtutare. Övrig bemanning tas samma som personalen på "Gamla Klara" varvid antitorrskaffningsmetoden användes. Sjanhajning förbjuden. För filmning av övningarna är "Fiffe" Westerberg utkommanderas och kommer att plåta alla sensationer utom framkallingen av skrattsalvor vilka senare komma att av-

lossas i händelse av infall. Skulle det bli någon tid över kommer tomtplantornas sättning och skötsel att demonstreras av serg. Sporre, som ger en orientering över skördarnas omfång samt den tätta tiden för insprutandet av röd karmin i tomaterna för erhållandet av den rätta färgen. För undfåendet av uppgifterna angående vindfångets kapacitet skall "Bisse" Harrysson vara behjälplig och uppsätta en vindnurra för erhållandet av elektrisk ström till högtalaranordningen med anledningen av dagens festetal som hålles, om intet annat inträffar. Övriga obesatta funktioner entledigas. Dessa förutsättningar äro skrivna utan lov och överlämnas härmed till allmän kritik.

Köpingen Slite dag som ovan
I 18 D 53 Svensson u.p.m.

Har Du betalt din

ÅRSavgIFT

för 1941-42. Om inte, hoppas jag att Du ordnar den saken så fort som möjligt. Även den minsta förening måste ju för att kunna existera ha något litet penningbelopp för sina utgifter. Årsavgiften är 2 kr., och likaså tidningen 2:- kr, och kunna lämpligen sändas per post till under-tecknad, adr. Svaröbrödragatan 3, Visby.

Med hopp om ett gott resultat och med de bästa signalisthälsningar tackar jag på förhand.

Martin Englund
Skattmästare.

TÄNKTT....

Bland dem som inte var på gott humör vid inryckningen i våras var fänrik Landberg. Kanske det berodde på att han inte fick ut någon skräppnyckel.

-o-o-o-

Moderna på Visbyflickornas vårhattar äro oräkneliga som sandkornen i öknen, stjärnorna på himmelen och

stubbarna i Rävåhagen.

-o-o-o-

Varför inte kalla Valdemarsgatan
för Signalistgatan?

-o-o-o-

Har sultaten av Milc fått semester?

-o-o-o-

Mascoten på stn G, ekoxen, behöver
putsas, skulle eventuellt Klintberg
kunna utföra detta till ett skäligt
pris?

-o-o-o-

Vem är söndagsfiskaren utan fruktan
och tadel? Svar: (med viss reservation)
Furir Engström, Dock kan Proos konkur-
rera om epitetet.

-o-o-o-

OJ!

Det hände häromdagen vid en bättre
middag. Av samtalet de tvänne huvud-
personerna A och B emellan skulle man
kunna tro, att de voro ombud för
resp. en känd pastill och en d:o sår-
salva, men enligt vad vi erfarit,
lära de inte ens vara göteborgare.
Alltnog. A var synnerligen förtjust
i den rökte ål som bjöds och fyllde
undan för undan på sin tallrik,
slutligen utbristande till sin granne,
ovannämnde B:

- Det här var något till läcker-ål
det!

Varpå B ögonblickligen replikerar:

- Ja, jag kan förstå det, så som du
lassar-in.

Oj! Men historien är absolut sann.

-o-o-o-

"NER I ALFABETET".

Anderssons gumma, som ej kunnat
undgå S.M.R:s uppmärksamhet och upp-
lysande annonser om A-, B- och C-männi-
skor, kommer en morgon intrusande till
sin ännu sovande make, orolig att han
ej i tid och i form skall kunna infinna
sig på arbetsplatsen:

- Upp med dej, Anton..... och drick
mjölk, så att du inte åker ner i alfa-
betet.....

-o-o-o-

ANNONSER.

En annons kan löna sig även i en
tidning som denna. Gynna denna
tidnings annonsörer!

-o-o-o-

Vi rekommendera vid köp av pappers-
varor

SEGERDAHLS PAPPERSHANDEL

vilken firma även levererar papper
till denna tidning.

SLITEBADENS HOTELL

rekommenderar sig i signalisternas
benägna hågkomst. Trevliga rum och
vällagad mat till humana priser.
Innehavare: Sture Andersson.

PLATS ÖNSKAS

på lager eller något liknande, av
nykter och ordentlig ung man. Helst
framtidarbete. Svar till "Signalist
23 år" d.t.k. f.v.b.

KURIOSITETER.

Unika och kuriösa exemplar av tid-
ningarna bytas eller köpas av samlare
på redaktionen.

Vänlig inbjudan.

Professorn i kemi föreläser:

- Och nu, mina herrar, skola vi före-
taga ett mycket farligt experiment
med detta nya sprängämne. Om försöket
misslyckas kommer laboratoriet att
flyga i luften. Får jag be herrarna
komma närmare, så att ni kunna följa
med allesammans.....

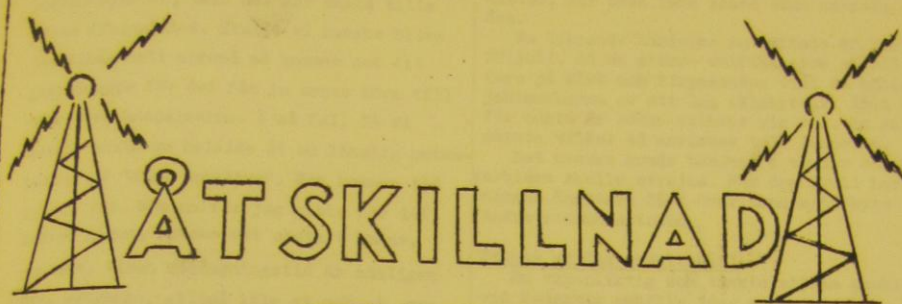
Vi, sa'....

När man hör somliga människors
skryt kommer man osökt att tänka
på loppan, som sade till elefanten:
- Det var förfärligt vad bron skaka-
de, när vi gick över den.

-o-o-o-

Den vänliga posten.

Skalden: - Posten har då åtminstone
aldrig nekat ta emot våra dikter!

Afton
Upplaga

Söndagen den 27 sept. 1942.

FRÅN REDAKTIONEN.

Härmed presentera vi Åtskillnads Aftonupplaga. Det var från början meningen att den skulle utgivas i samband med förra tidningen, således till årsfesten i höstas, men på grund av ett tekniskt missöde, som framgår av nedanstående pladder, lät detta sig icke göras, utan återkomma vi nu med densamma.

TIDNINGSPLADDER.

Lite hit och dit om allt möjligt från redaktionens synvinkel, där kanske ett och annat korn kan hittas och synas.

Ja här kommer Åtskillnads Aftonupplaga i endast ett exemplar men det kan vi tyvärr inte hjälpa, vi har gjort vad vi kunnat i den vägen men saken är den att en skruv i en av rotationspressarna har släppt gång och vi hade ingen som helst möjlighet att reparera densamma, vadan alltså hela Aftonupplagan blev äventyrad. Den enda utvägen var att skriva för hand och det har också blivit gjort och här syns resultatet. Till jul hoppas vi emellertid få felet

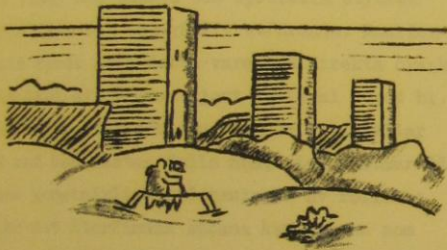
lagat så att inget hinder skall förefinnas vid julnumrets pressläggande.

Idag fira vi signalister vår årligen återkommande årsfest och det är att hoppas att den skall bli bevarad i lika vackert minne som de föregående, trots att krigsmolnen fortfarande hopa sig över Europa. Må vi i kväll koppla av, och låta bli att tänka på detta mänsklighetens gissel som kallas krig. Inte kan det fjärran avlägsna dundret av infernot vid Stalingrad eller kanonaden vid Salomonöarna störa signalistträffen på Stadshotellet i Visby, denna stilla höstkväll, söndagen den 27 sept. år 1942. Må vi låta glädjens skimmer fullständigt omsluta oss alla församlade från Visby och det övriga Gotland.

På vår lilla tidningsredaktion händer det sällan några större sensationer, men ibland förrirrar sig ett och annat manuskript hit men det är nu inte så ofta, antagligen har väl skribenternas antal minskat eller också kanske det går att hänföra det till den betydligt enklare orsaken, att det är lite dåligt med honorar. De ekonomiska resurser vi ha behövs så väl när pressarna eller sättmaskinen går sönder. På grund av de dåliga tiderna kunna vi ju inte uppta

konkurrensen med Stockholms-Tidningen eller Dagens Nyheter, utan det får anstå tills efter fredsslutet. Skulle vi kanske bli inkallade helt apropå så kommer det ett extranummer för det får ju anses höra till de större händelserna. I så fall få vi kanske anslå en helsida åt en lämplig orientering av "Mors bataljon". Men kommer tid kommer råd. Men nu får jag sluta för det kommer någon, kanske ett obetalt manus, vem vet. Vårans mottagningstid är nämligen lite svävande, alltså lite si och så, men det brukar ordna sig mot slutet i alla fall.

Ja så vill redaktören önska lycka till med anledning av kvällens fest och bugar sig djupt och sopar marken med sin plymscherade baret.

FRÅN VISBY HORIZONT.

Badtemperaturen sjunker.

Vid Flundreviken uppmättes idag 10 gr. i vattnet. Det får nog antas att badsäsongen är över nu, så vi komma ej vidare att befatta oss med badvädret och Östersjöns vattenvärme.

Dagens namn.

Är Dagmar, och betyder någonting som vi nu har glömt. Bland de mera kända personligheter med detta namn märkas skådespelerskan Dagmar Ebbesen.

Byst i Visby hamn?

En byst kommer sannolikt att resas i hamnen, strax i närheten av "Katträngen" enligt vad vi erfarit från välunderrättat håll. Det blir en katt i naturlig storlek, sittande på en hög pollare. Att den skall huggas i gotlandsmarmor förstås av sig självt. Vem som skall utföra verket är ännu ej bekant, men det blir troligen någon stenhuggorifirma öster om staden, men även Carl Eldh har varit föreslagen. Inskriptionen är föreslagen att lyda: "Vad forntid bröt kan framtid än försona". "Bliv kattvän."

Valfisk minsprängd.

En mindre valfisk om ett par ton gick under morgontimmarna på ute vid Norderstrand, där den avlivades snabbt av tillstådeskommande furiren Engström. Den hade antagligen blivit minsprängd för halva stjärten var bortsliten och den hade säker-

ligen endast kunnat gå för halv maskin in till kusten, där dess bana såsom ovan antytts, kändes.

En liknande händelse inträffade år 1865, den 22 juli, då en större valfisk gick på vid Lanters på Fårö och förpassades till de sälla jaktmarkerna av ett lag sälsskyttar. Ändå tills för några år sedan erinrar sig red. ha sett tran därute vilket då användes till lamporna.

Det kanske kunde behövas i vinter också ifall karbiden skulle strejka. För den skull har ovan nämnde Engström fått överlämna sitt byte till industrikommissionen.

Tänkte stjäla gasklockan?

En vämpliktig som tänkte stjäla gasklockan vid Söderväg anhölls idag av kriminalen. Utredning pågår vid pressläggningen.

Dramaten öppnar.

Visby dramatiska teater kommer om inget oförutsätt inträffar att slå upp sina portar den 1 okt. Bland säsongreportiaren märkas "Vallo Atterdag", i gotländsk bearbetning samt "Rosen från Söderm" vilket anspelar på Kramforsbruden. Fribiljetter tillhandahålles icke denna säsong har man bett oss påpeka.

Hamprekord i Buttle.

Ett kraftigt hampbestånd om 392 cm uppmättes i lördags ute i Buttle. Det hade växt hos Augusta Havsin, Starrlausser.

Nu kan Buttle ståta med både köldrekord och hamprekord.

Regn och rusk.

Nu har hösten kommit och regn och blåst hör till dagordningen, men det är ju inte annat att vänta. Av de regnskurar som föll i Visby i natt fick inte Slite många droppar. Men de hemtröppande biobesökarna fingo sig en liten översköljning. Som den mest passande melodin att vissla torde kunna anbefallas "Jag står i regnet".

Torgpriser.

Vid fiskståndet saluföres tisdag och torsdag svartabörshaj till ett pris av 5:- kr. pr kg. Bland övriga priser kan nämnas: Bananer, om sådana finnas, 2:50 pr kg. Blandade burkar från konservfabriken "Diana" kr. 0:75 pr kg.

Förordning mot svingpjattar!

Kungl.Maj:t har utfärdat en förordning vari det heter att svingpjattarnas antal ej får överstiga 10 % i städer eller samhällen. Särskilt undantag kommer dock att göras för Stockholm. Angående nalensnajsarna är inget bestämt men de få under inga förhållanden överstiga svingpjattarna. Det bästa vore emellertid anser byråchef Ulfstierna, om de kunde utrota varandra.

Om du bleve inkallad pm måndag.....

Intervju.

Redaktören har mött en och annan av signalisterna och passat på göra en liten förfrågan huru det skulle kännas att bli inkallad på måndag, och fått följande till livs:

55 Uroos: "F-f-n. Hur länge?"

Sandberg den yngre instämde i det föregående vad det förstnämnda beträffar.

76 Wiederström: "Det var hemskt, det är väl knappast troligt".

45 Klintberg: "Naj nu vill ja int inn, dä få dem ta nåi annan".

Ja så låter det alltså på denna något oväntade fråga, med andra ord, det civila livet tycks bättre uppskattas. I sanningens intresse måste dock upplysas om att "F-f-n" kan betyda "Fina fisken".

BIONYTT.

Vid biograf Grand Royal vid Storgatan, som idag nattiné kl. 24.00, varvid framföres "Beredskapare på vift".

Handlingen utspelas till största delen i Visby med omnejd och speciella stycken har fått ett swungfullt utförande. Emellertid torde inte detta vara den direkta orsaken till att filmen gjort kolossal succé bl. a. i Burgsvik där den visades två kvällar å rad med nästan fulla hus, utan fastmer då den konstnärliga utformningen av rollerna där det återfinnas sådana kända namn som Wiederström, Klintberg, S.O. Spräck m.fl.

Den glättiga stämning som var rådande vid filmens visning gav strålände uttryck i tocksamma applåder inför öppen ridå. För de konstnärliga arrangemangen står Garderben, fotograf, Westerberg och för ljudet Lorfim & Andersson.

Ha-Ha-Ha.

Tänkespråk.

Det var en gång en oxe, så gammal att han blev barn på nytt, och när han blev slaktad smakade han som gammalt kalvkött.

(Heine).

Kvalleristerna äro åsnor, som bara talar om hästar.

Hört vid båtdags.

Det var en kväll vid båtdagens avgång för många år sedan, det var visst "Hansa" som skulle avgå. En ung man ropar till en grupp bekanta på kajen:

- "Nu skall jag fara till Paris";

Med frän kajen: "Skulle du vilja skicka mej på risermsörgås då du kommer dit?"

ANNONSER.

SVARTA BÖRSEN

anbefaller sig i allmänhetens benägna hägkomst. Kaffe, fläsk och kött av alla slag ständigt i lager. Ägg efter beställning. Moderata priser

SANNINGAR BORTSLUMPAS

till oerhört billigt pris. Enastående tillfälle, Internationella pressbyrå,

RECEPT

för fantasitvål utbjudes till högstbjudande. Svar till d.t.k. f.v.b.

UTBJUDES HYRA.

Ett trevligt och glatt rum för ett ensamt fruutimmer, som har små pretentioner på nedre botten och vetter mot söder. Till följd av nuvarande hyresgästens avträde kan rummet när som helst tillträdas.

DIVERSE SKÄMT.

Manskapsuttagnig på Slätten.

Vid rekryterans ankomst till Visborgsslätt en gång på 1920-talet var det upprop och uttagning till olika poster inom regementet, varvid en löjtnant frågade efter en kock. Det var en av de närvarande som anmälde sig och löjtnanten tillfrågade honom om han haft något med matlagning att skaffa förut. Svaret kom på ren och oförfalskad småländska:

- "Ja ha vatt asfaltkokare vid södra Smaulands vägarbeten.

Huruvida han blev antagen eller inte förmåler inte historien.

Sann historia från Slätten.

Det var på den tiden som nuvarande överbefälhavaren var överste vid regementet. Han skulle en dag inspektera trupperna och då även Specialkompaniet, där på den tiden signalisterna dvaldes. Fanj. X som hade hand om kompaniet förmanade gossarna att inte vara nervösa och avslöt det hela med att förmana dem sålunda:

- "Tala högt och tydligt när översten frågar, om det sedan är rätt avgör i så fall jag".
(Översten var inte signalutbildad).

"Mamma, är det där verkligen en åsna?"

- Ja, Olle lilla.

- Men den liknar ju inte pappa alls.